

که‌ریمی حیسانی له پایه‌ی نه‌م‌ریدا

حه‌مه‌که‌ریم عارف

و ناشقانی نازادیدا ده‌گه‌پیت. نمو سه‌وداسه‌رو ناشقانه‌ی که هیتنده له خه‌م و خۆشه‌ویستی ئینسانیه‌تی خۆدا تیاونه‌ته‌وه که دنیای هزر و بېریان جگه له نازادی و مرۆفی نازاد جیتگی ج شتیکی دیکه‌ی تیدا نه‌ماوته‌وه.

دیاره‌سوریدانی نازادیش خۆه‌خۆ دروست نابن، به‌لکو به‌هۆی وشه‌ی پاک و راستگۆ و بن په‌رده و بن په‌روا بېساکه‌وه دروست ده‌بن، که‌واته نووسه‌ر له‌سه‌ریشی رۆله‌ی میله‌ته‌ی خۆی قه‌یری زمانی نازادی بکات، تا به ناسانی له‌گه‌ل هه‌مسو تیره‌ی به‌شه‌ردا بدویت و له کاروان دوا نه‌که‌ویت.

سه‌رگ. یه‌کتیکه له چاره‌نوس و قه‌ده‌ده زۆر تاله‌کان و هیج چارێکی نییه، ده‌پیت هه‌مسو که‌ستیک پێشیدا بپروات و نمو ته‌جربه زۆر تال و یه‌کجار تابه‌تیه له‌گه‌ل خۆیدا به‌ریته‌ گۆڤێ. به‌لام وه‌کو چۆن ژانی خه‌لکی لێکدی جیا‌یه، به‌هه‌مان شتیه‌ش سه‌رگیان جیا‌وازه و مانا و چه‌مکی جیا‌وازه ده‌گه‌یه‌نیت.

مامۆستا که‌ریمی حیسانی له‌رۆژی (٦) ی نهم مانگه‌دا مالا‌وایی لێک‌ردین، نه‌که‌رچی ته‌سه‌نێکی باشی پر هه‌وراز و نشینوێ له کاروانی خه‌باتی رزگاری نه‌ته‌وه‌بیساندا ج وه‌کو پێشسه‌رگه، ج وه‌کو سیاسه‌توان، ج وه‌کو نه‌هلی قه‌له‌م، رانی و سه‌ره‌نه‌که‌ی ناسایی و نه‌نجایی چه‌ریه‌تی سه‌ره‌که‌تی بن بپرا‌ته‌وه‌ی زه‌مان بوو، لێ هه‌زار سه‌یف و سه‌خاین بۆ نمو ده‌ست و قه‌له‌مه‌ ره‌نگین و زه‌نگینه، که هیتشتا زۆری یێن ما‌بوو، تازه وه‌کو شکره‌فه بۆ باخچه‌ی وشه‌ ده‌گۆڕیه‌وه و چاره‌ده سالانه ناشقینی ده‌گه‌ل قه‌له‌م و وشه‌دا ده‌کرد، مامۆستا به‌که‌رده‌وه

بانگه‌وازه‌که‌ی سه‌مه‌دی بیه‌ره‌نگی دووباره ده‌کرده‌وه: «سه‌رگ زۆر به ناسانی ده‌توانیت به‌ره‌و رووم بپیت، به‌لام من تا بشوانم بێم، نابن به‌ره‌و پیری سه‌رگ بچم، هه‌لبه‌ته‌ نه‌که‌ر وه‌خستن به‌ناچارای روویه‌رووی سه‌رگ بوومه‌وه، که هه‌ر ده‌به‌وه- نه‌وا گرنگ نییه، گرنگ نه‌مه‌یه که ژیان یان سه‌رگی من ج کاریه‌گریه‌کی له‌سه‌ر ژانی خه‌لکانی دی ده‌پیت.»

به‌نده لێرده‌دا به‌دلتیایه‌وه ده‌لێتم که ژیان و سه‌رگی مامۆستا که‌ریمی حیسانی کاریه‌گری خۆیان به‌سه‌ر میتۆوی سیاسی و رۆشنییری کوردیه‌یه‌وه به‌جیتێشت.

لهم بۆنه دلتسه‌زێنه‌دا هه‌ر نه‌وه‌نده‌م یێن ده‌گوتیت، که سه‌رگی مامۆستا، راخوشتی نه‌ستیره‌یه‌کی پرشگداری ناسانی زمان و کولتوری کوردی بوو، که به‌و زووانه جیتگی پر ناپێته‌وه.

نۆغرت خیر بپیت، گیانت شاد و رێچکه و رێبازت پایه‌دار مامۆستا حیسانی.

زۆر به‌رویه‌چوون له‌مه‌ر نووسه‌ران و نه‌هلی قه‌له‌م و ده‌وریان له قۆناغ و سه‌رده‌می خۆیان و ته‌نانه‌ت پاش خۆشیان گوتراوه و ده‌گوتیت: بۆ ویتنه نووسه‌ران به ناله‌ه‌لگری میله‌ته‌ت و به پاسا دانه‌ری ناره‌سی میله‌ته‌ت ژمێسه‌رداوان، به‌مه‌ش ده‌که‌نه سکرته‌ری وه‌فاداری که‌سه‌ل و سه‌رده‌می خۆیان و له‌سه‌ریانه که‌سه لایه‌نه‌ گه‌ش و تاریکه‌کانی سه‌رده‌م و که‌سه‌لی خۆیان به‌وه‌په‌ری دلتسه‌زۆی و راستگۆیی و ده‌سه‌تپاکی و واقعه‌بینه‌یه‌وه تۆمار و به‌رجه‌سته بکه‌ن. چونکه هه‌ر نووسه‌ران که

ویتنه‌ی که‌سه‌په‌تی و با‌ری ده‌روونی میله‌ته‌ت و ولاتی خۆیان ده‌گرن، هه‌ر نه‌وان به‌ناخی روحي میله‌ته‌دا ده‌ه‌چۆن و خه‌سۆن و خه‌سۆیا و خه‌باتیان تۆمار ده‌که‌ن، په‌رۆشیان بۆ سه‌عاده‌تی مرۆفانی ده‌هونه‌یتن.

واته نووسه‌ر تۆمارکه‌ی ژانی که‌سه‌له له‌سه‌ر هه‌ردوو ناستی دیار و شاراوه و په‌نهانی، وه‌کو چۆن خۆی ده‌بینه‌یت و ده‌یخوینتیه‌وه تۆماریده‌کسات، نه‌ک وه‌کو چۆن که‌سه‌ل ده‌په‌یت بیه‌یتن، نووسه‌ر ده‌پیت دلتسه‌زۆ و وه‌فاداری چاو و هه‌سته‌کانی خۆی بپیت و راستگۆیا‌نه خه‌لکی بدوینت.

که‌واته نووسه‌ر ده‌که‌نه رابه‌رو پێشه‌روی میله‌ته‌ت، به‌تایه‌تی له نیتو میله‌ته‌تانی بنده‌ست و سه‌رکوتن‌کراوی وه‌کو نیتمه، بۆیه هه‌ر میله‌ته‌تیک نووسه‌ری نه‌پیت زو ده‌سته‌مۆ ده‌پیت، به هاسانی دیته خه‌سۆن، یێن نه‌وه‌ی یێن به‌سه‌یت له‌گه‌ل بنده‌سته‌پیدا را‌دپیت.

که‌واته نووسه‌ر ناله‌ه‌لگری و ره‌سزی میله‌ته‌ت، نمو شۆرشانه پێشه‌وه‌یه که له بلندگۆی وشه‌وه جسا‌ری نازادی ده‌دات، دۆایه‌تی خه‌سۆن و به‌زین و ده‌سته‌مۆ بوون و ده‌ست به‌ کلا‌وگرتن و خه‌سه‌فان و خرف بوون ده‌کات. به چرای وشه‌وه به نیتو شه‌وه‌زه‌نگ ده‌که‌وینت و بست به بست به دووی سه‌ودا سه‌ر

